

Kl. 15:41

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstres kommunale ordfører, hr. Johs. Poulsen, var nødt til at gå til et andet møde, men som arbejdsmarkedsordfører føler jeg sådan set også, at det her ligger helt inden for mit område.

Jeg synes da, at det bestemt er relevant, at Enhedslisten – igen, kan man sige – rejser en diskussion om refusionerne. Men vi må bare sige, at vi i Det Radikale Venstre har en tro på, at incitamenter virker, og derfor kan man ikke bare kigge på refusionerne, man skal kigge på hele den kommunale finansiering, som jo består dels af et bloktilskud til at løse nogle opgaver, dels af en afregning efter det – såkaldte – udvidede totalbalanceprincip, DUT, dels af nogle refusioner i forbindelse med nogle ydelser.

Hvis man forestillede sig, at man bare gav en statsrefusion på 100 pct., ville det jo selvfølgelig også betyde, at der for kommunerne ikke var noget vundet eller tjent ved at gøre en indsats. Det ville så samtidig betyde, at noget af den kompensation, der er, og nogle af de andre måder at give kommunerne økonomi på, tilsvarende ville blive trukket tilbage.

Det er selvfølgelig fair nok, hvis man har det synspunkt, som vi må forstå, at Enhedslisten har, nemlig at det ikke er gavnligt at belønne dem, der gør en indsats. For det er jo reelt det, man gør nu. Man giver alle en vis sum penge, og så siger man, at dem, der bruger penge på en ekstra indsats, også skal have en højere kompensation, som det jo ofte er i nogle af de her refusioner. Det gælder jo bl.a. på sygedagpengeområdet, som vi diskuterer netop nu.

Så man må sige, at vi sådan set er meget åbne for at diskutere, hvad der også ligger i bemærkningerne, nemlig hvordan incitamenterne spiller sammen. Er der nogen steder, hvor man har skabt en situation, hvor den indsats, som man motiverer til gennem de incitamenter, man har stillet op, ikke er til gavn for borgerne? Og det handler selvfølgelig både om refusionsprocenter og om ydelsesniveauer. Men det grundlæggende for os, er, at vi synes, det er rimeligt nok, at kommunerne gennem refusionsprocenter opfordres og motiveres til at gøre en indsats, fordi det også for dem har betydning for, hvordan de kan prioritere midlerne.

Så er det jo rigtigt, at der er nogle kommuner, der har større sociale udfordringer end andre. Der er nogle kommuner, der har flere ledige.

Men vi har jo også en udligningsordning, der netop tilsigter, at pengene så at sige skal være lige meget værd i kommunerne. Det betyder altså, at nogle af de rigeste kommuner overfører penge til nogle af de fattigste kommuner, sådan at man som udgangspunkt er stillet i den samme situation. Det billede skal man selvfølgelig også have med her, for der indgår jo en lang række af de her sociale kriterier for, hvor mange forskellige borgere med forskellige typer af problemer og udfordringer, man måtte have.

Derfor er man nødt til at se det her i en sammenhæng, og der kan jeg for Det Radikale Venstres vedkommende sige, at vi altid er villige til at diskutere, om refusionsprocenten ligger rigtigt, og om sammenhængen mellem ydelserne er i orden. Men vi er helt overbeviste om, at vi også i fremtiden får brug for at have forskellige typer af refusioner for at sikre, at det for den enkelte kommune lønner sig at gøre en indsats for de udsatte borgere, man har. Så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 15:44

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Der er ikke korte bemærkninger, og så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:44

(Ordfører for forslagstillerne)

Frank Aaen (EL):

Tak. Og trods alt tak til både Socialdemokratiet, SF og Radikale, for selv om man ikke vil støtte forslaget, er der en bred enighed om, at der her er en problemstilling, der skal kigges på, og som jeg er sikker på der også vil blive set på efter det kommende valg, hvor der kommer en ny regering baseret på de fire partier, som er positive over for det her område.

Hensigten med forslaget er for det første at skabe større retssikkerhed for borgerne, når de skal have hjælp fra det offentlige, og for det andet at skabe større økonomisk lighed mellem kommunerne.

Den regel, vi har i dag, med statsrefusion fører til, at mange mennesker kommer i klemme på grund af kassetænkning, og lige præcis kassetænkning gør, at retssikkerheden er truet. Der er nemlig forskel på, om en kommune gør det ene eller gør det andet. Udgifter til folkepension og efterløn refunderes fuldt ud af staten, og derfor er det jo sådan, at der, hvis man vil, er en økonomisk fordel i at få borgerne over på efterløn i stedet for at give dem førtidspension; i at give førtidspension til så få som muligt; i at job-